

VERBOND RECHT EN ORDE (VRO), Heel-Nederlandse, solidaristische groep, ontstaan uit het in april 1960 tot de Nederlandse Nationale Jeugdbeweging en enkele maanden later tot het Jongerenverbond Recht en Orde omgevormde Sint-Joris-vendel (Berchem) van het **Blauwvoetjeugdverbond**. Begin 1961 kreeg de groep zijn definitieve naam.

Het Verbond streefde naar de eenheid der Nederlanden in de geest en volgens de leer van **Joris van Severen**. De groep stelde zich onder leiding van **Louis Gueuning** en zijn Organisatie voor Algemeen Welzijn (OAW) en telde oud-dinaso's in zijn rangen. In 1964 kwam het echter tot een breuk met de groep Gueuning waardoor de werking van het Verbond verschrompelde en enkele voormalige leden het tijdschrift *Delta* opstartten. In 1966 hervatte het VRO zijn werking. Er kwamen nu afdelingen buiten Antwerpen en in 1968 startte er ook een werking in Nederland, zij het op een zeer bescheiden manier.

Het VRO probeerde tot een meer intense samenwerking te komen met andere groepen. Zo werd een akkoord gesloten met Révolution européenne en het **Aktiecentrum Delta**. Vanaf 1967 werd gestart met het tijdschrift *Samen in de Nederlanden* dat

in 1969 werd opgevolgd door Vrij Dietsland. En in 1968 kwam het Studenten- en Arbeiders Front (SAF) tot stand als militantengroep van het VRO. In 1969 leidden interne moeilijkheden tot het ontslag van leider Armand Wijckmans en de ontbinding van het groepje. Een handvol militanten sloot zich vervolgens aan bij de Dietse Solidaristische Beweging.

LITERATUUR: E. Verhoeyen, 'L'extrême-droite en Belgique. III. Les mouvements solidaristes', in *Courrier hebdomadaire du CRISP*, nr. 715-716 (26 mars 1976).

JAN CREVE